Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36485
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

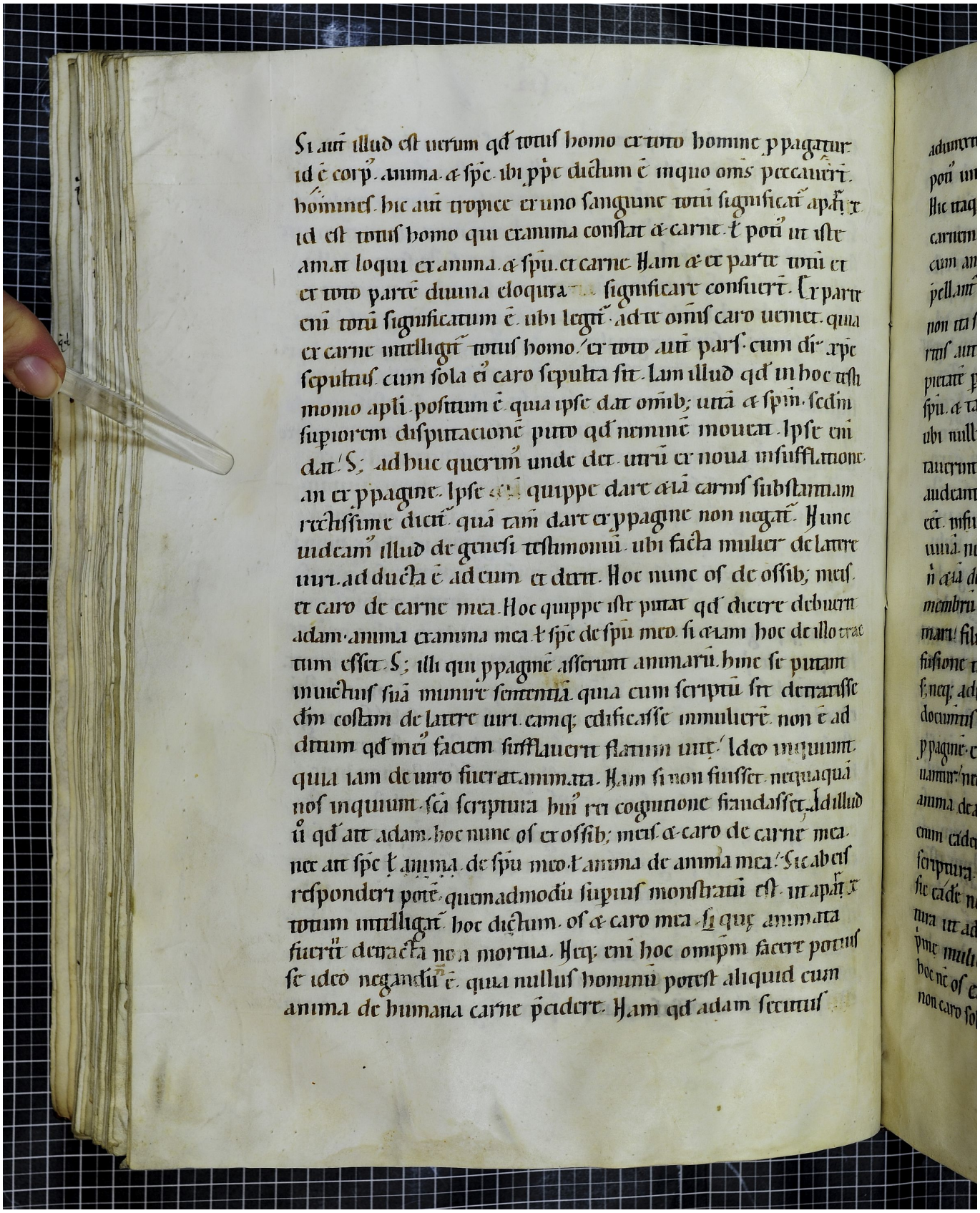

Si aut illud est uerum qđ totus homo ex toto homine p̄pagatur
id ē corp̄. anima. & sp̄c. ibi p̄p̄e dictum ē inquo oms peccauer̄t
hom̄es. hic aut tropice ex uno sanguine totū significat̄ ap̄s̄ x
id est totus homo qui exanima constat & carne. t̄ pot̄ ut iste
amat loqui ex anima. & sp̄u. et carne. Nam & ex parte totū et
ex toto parte duuma eloquia significare consuer̄t. Ex parte
enī totū significatum ē. ubi legī. ad te omis caro uenet. qua
ex carne intelligī totus homo. ex toto aut̄ pars. cum dr̄ xp̄c
sepultus. cum sola ei caro sepulta sit. Iam illud qđ in hoc usq
momo apli. positum ē. qua ipse dat omib; una & spīn. scdm
sup̄iorem disputationē puto qđ neminē mouear̄t. Ipse enī
dat. S; adhuc querim̄ unde det. utrū ex noua insufflatione
an ex p̄pagine. Ipse enī quippe dare aīa carnis substantiam
rectissime dicit̄ qua tam dare ex p̄pagine non negat̄. Nunc
uideam illud de genesi testimoniū. ubi facta mulier de latere
uiri. adducta ē ad eum. et dixit. Hoc nunc os de ossib; meis
et caro de carne mea. Hoc quippe iste putat qđ dicere debuerit
adam. anima exanima mea t̄ sp̄c de sp̄u meo. si uerum hoc de illo erat
tum esset. S; illi qui p̄pagine asserunt animaru. hinc se putant
muchus suā munire sententiā. quia cum scriptū sit dereliquisse
dim̄ coitum de latere uiri. eamq; edificasse in mulierē. non ē ad
dictum qđ mei faciem insufflauerit flatum uitę. Ideo inquiunt
quia iam de uiro fuerat anim̄ata. Nam si non fuisset. nequaquā
nos inquiunt. sca scriptura hui rei cognitionē fraudasset. Ad illud
ū qđ ait adam. hoc nunc os ex ossib; meis & caro de carne mea.
nec ait sp̄c t̄ anima. de sp̄u meo. t̄ anima de anima mea. Sic ab eis
respondet̄ pot̄. quemadmodū supius monstratū est. in ap̄s̄ x
totum intelligī. hoc dictum. os & caro mea. si quę animata
fuer̄int derelicta non a mortua. Itaq; enī hoc omīno facere potuis
se ideo negandū ē. quia nullus hominū potest aliquid cum
anima de humana carne p̄cidere. Nam qđ adam secutus